

Sinds zijn doorbraak in het CaDance festival 2000 heeft de Canadees-Nederlandse choreograaf André Gingras een indrukwekkende reeks voorstellingen op zijn naam staan, waarmee hij keer op keer bewijst dat dans zich wel degelijk over de actualiteit kan uitspreken. Gingras brengt met zijn voorstellingen de belangrijkste morele dilemma's van deze tijd het theater in, met choreografieën waarin energieke, bijna explosieve dans, gepaard gaan met humor en absurditeit.

André Gingras is geboren in Canada en studeerde in Toronto, Montreal en New York City. In Canada studeerde hij theater, Engelse literatuur en moderne dans. In die tijd ontving hij een beurs waarmee hij zijn dansopleiding in New York City kon vervolgen. Daar werkte hij met Christopher Gillis, Doug Varone, Mariko Tanabe en de Doris Humphrey Repertory Co. Tijdens zijn werken bij de Humphrey Company, werkte hij met Lucas Hoving en danste José Limons rollen in heel Noord-Amerika. In 1996 werd Gingras één van de leden van het creatieve team van Robert Wilson.

De doorbraak naar een internationaal succesvolle carrière

De grote doorbraak in Nederland kwam met zijn choreografie *CYP17*: een solo die hij maakte in opdracht van het CaDance festival in 2000. In 2002 verkoos de selectiecommissie van de Nederlandse Dansdagen *CYP17* tot één van de beste voorstellingen van het voorgaande seizoen. Eveneens in dat jaar ontving Gingras de Aanmoedigingsprijs op van het Amsterdams Fonds voor de Kunst. Tot op heden wordt Gingras met *CYP17* uitgenodigd door gerenommeerde podia en gezelschappen en voor prestigieuze festivals in binnen en buitenland, zoals de Biënnale in Venetië, Romaeuropa in Italië, Rencontres Chorégraphiques de Seine-Saint Denis bij Parijs. Vanaf het voorjaar van 2005 stond Gingras met deze solo ook regelmatig op diverse podia in de Verenigde Staten en Canada.

In januari 2007 was Gingras met *CYP17* uitgenodigd in het beroemde Baryshnikov Arts Center in New York en ontvingen na afloop van de voorstelling een staande ovatie van de beroemde Mikhail Baryshnikov zelf. Ook de pers in N.Y. schreef lovend over deze Nederlandse productie: 'It's not often that a dance lives up to its ambitious program notes ('the freak show of the future'), but Mr. Gingras has created a bizarre, funny, often disturbing piece that does just that, and he does it mostly through movement. Here is a world that couldn't be evoked by anything other than the physical detail of Mr. Flak's extraordinary dance.' (New York Times 5 May 2007). Deze zomer reisden Gingras en Flak met deze choreografie door Spanje en stonden zij met maar liefst tien voorstellingen van *CYP17* in het Sydney Opera House in Australië.

Danser Kenneth Flak heeft ontving op 17 september jl. in New York een prestigieuze Bessie Award voor zijn dansprestaties in de solo *CYP17*. Hiermee was hij de eerste in Nederland werkende danser die voor deze prijs in aanmerking kwam. 'For a primal, yet hyper-clinical performance with an unflinching intensity of focus; a complete embodiment of man as a twitching, convulsing lab rat in a future world shaped by genetic engineering and alien abductions in *CYP17* by Andre Gingras, presented at Danspace Project.' (uit

het juryrapport Bessie Awards 2007).

De Korzo producties

De tweede Korzo productie, *The Sweet Flesh Room*, bracht Gingras in première tijdens het CaDance festival 2002. Wederom liet hij met de choreografie een verpletterende indruk achter: 'Met schrijnende humor, effectieve projecties op de hele achterwand, prachtig licht, creatief maffe beweging en intelligente teksten krijgt *The Sweet Flesh Room* een gelaagdheid die zeldzaam is. Niets spreekt hier vanzelf. Het is kunst van een superieur niveau.'(NRC Handelsblad).

In het voorjaar van 2004 bracht hij zijn tweede avondvullende Korzo productie *The Lindenmeyer System* in première. Deze choreografie rondom de thematiek van migratieverschijnselen, werd evenals *CYP17* door de selectiecommissie van de Nederlandse Dansdagen verkozen tot één van de hoogtepunten uit het voorgaande dansseizoen: ' [...] Dans in de handen van Gingras gaat ergens over. De manier waarop vorm en inhoud samengaan in dit stuk getuigt van intelligentie, humor en vakmanschap. [...] Het is dans die op enerverende wijze een van de meest gevoelige zenuwen van onze tijd bloot legt.' (uit het selectierapport NDD).

Tijdens het CaDance festival in 2004 bracht Gingras, samen met Angelique Willkie en Carmen Blanco Principal, *zeropoint* in première, een co-productie van Korzo producties, Happy New Ears (Kortrijk) en Tanzhaus NRW (Düsseldorf). De internationale co-productie (Korzo producties, Tanzhaus NRW en Kunslerhaus Mousonturm), *Hypertopia*, ging in première in maart 2006. *Hypertopia* werd geselecteerd door de Nederlandse Dansdagen en bovendien genomineerd door de VSCD voor de Zwaan Beste Dansproductie 2005-2006. 'Gingras slaagt er in relevante maatschappelijke thema's te vertalen en overtuigend neer te zetten in een choreografie met een energie die er niet om liegt.'(uit het juryrapport).

Als gastchoreograaf bij de grote gezelschappen

Naast zijn creaties bij Korzo producties maakte Gingras vele werken als gastchoreograaf bij de grotere Nederlandse gezelschappen. Voor het Scapino Ballet Rotterdam maakt hij in 2003 de choreografie *Hold Fast* voor het programma *Twoools 5*. Dit werk werd in 2005-2006 opgenomen in het repertoire van het Scapino Ballet. Voor het Nederlands Danstheater maakt hij twee choreografieën: *Mean Free Path* (2004) en *Excessive Second Body* in 2005. In opdracht van het Springdance festival in Utrecht maakte hij het project *U bevindt zich hier*, in samenwerking met componist Merlijn Twaalfhoven.

Ook in het buitenland is Gingras een graag gezien gastchoreograaf. Zo werkte hij in 2002 samen met Peter Stein aan *Penthesilia*. In 2003 maakte hij de choreografie *Primes* voor Dansspace in New York. Het afgelopen seizoen ontving hij een uitnodiging van het Nürnberg Ballett en creëerde hij voor dat gezelschap de choreografie *Nell Fuoco Che Gli Affina*. In februari 2007 creëerde hij twee gastchoreografieën: *Anatomica#3* bij de Rambert Dance Company (Londen) en *Soft death of the solitary mass* voor de Iceland Dance

Company.

In 2006 kwam Gingras bij het Fonds voor Amateurkunst en Podiumkunsten in aanmerking voor een meerjarige subsidie. De eerste nieuwe productie die hij vanuit deze meerjarige subsidie maakte was *trans.form*, een choreografie die in première tijdens het CaDance festival 2006 en tot en met 5 mei 2007 langs de Nederlands theater reisde.

Zijn laatste productie in Nederland is *The Autopsy Project*, die in première ging tijdens het Holland Dance Festival (1 november 2007). Deze voorstelling ging na uiterst lovende kritieken op een grote landelijke tournee die volle zalen door het hele land trok.

St. Gingras

Begin 2009 heeft André Gingras een zelfstandige organisatie opgericht voor de productie, presentatie en (internationale) tourmanagement van zijn werk. In samenwerking met zijn producerende partner Korzo Producties en presentatieplatform de Melkweg streeft St. Gingras in de aankomende jaren naar een toonaangevende organisatie te groeien. Het initiatief wordt ondersteund door het Nederlands Fonds voor de Podiumkunsten+ met een tweejarige projectsubsidie. *IDORU* is de eerste grote zaalproductie van St. Gingras.